

ՄԱՅՐ ԱԹ-ՈՒ-ՈՒՄ ԵՎ ԹԵՄԵՐՈՒՄ

ՔԱՀԱՆԱՑԱԿԱՆ ԶԵՌԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՕՇՈՒՄ,
ՎԵՂԱՐԻ ՏՎՉՈՒԹՅՈՒՆ

«Ասպրուածային եւ երկնատր շնորհ,
որ միշտ լնու զպէսս սրբոյ սպասատրութեան
Առաքելական Եկեղեցոյ»
(Շարական)

Այս փարի, փեփրվարի 29-ին, Սրբոց Ղևոնյանց քահանայից փոնին մատուցված Ս. Պատրարքագի ընթացքում, Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Նայոց Կաթողիկոսի բարձր կարգադրությամբ կապրարվեց քահանայական ծեսնադրություն և օծում: Օրվա պատրարքացին էր Հոգեթշնորհ Տ. Արքակ Վոր. Տիգրանյանը: Ասպրուածային շնորհը կոչեց քահանայական ծեսնադրության ջորս նվիրյալ սարկավագների, որոնք «յանձն առան կաթարել զամենայն հրամանս սրբոց առաքելոց եւ հայրապետաց, եւ կալ ըստ կանոնաց նոցա... ամենայն պատրաստութեամբ եւ առանց ձանձրաննալոյ կալ ի պաշտօնն Ասպրուծոյ...»:

Զետնադրության նախորդ օրը, երեկոյան ժամերգության ավարտին, դեղի ունեցավ Արթուր, Հրաչ, Վահան և Արարադ սարկավագների քահանայական կոչման արարողությունը: «Նայեաց ի մեզ» հոգեպարար շարականի երգնցողության

ներքո ընծայացուներք ծնկւցին Մայր Տաճարի Ավագ դրան մուր և սարիճանարար, սպամսասացների ու դպիրների երգեցողության ներք, խարտավիլակ, Հոգեշնորհ S. Արշեն արենա Սանոսյանի ուղեկցողությամբ, առաջացան դնայի Իշման Սուրբ Սևանի առջև բազմած ձեռնադրող Սրբազն՝ Գերաշնորհ S. Շահն արքեպաս. Աճեմյանը, որը, ըստ Զետնադրության Մաշտոցի, հարցեր ուղղեց խարտավիլակ Հայր Սուրբին և բահանայացուներին: Տեղի ունեցավ վկայություն ընծայացուների հավագրի, կյանքի, կրթության և գիտության մասին: «Կարց ու պարախաններին անրնդմեջ հաջորդեցին Ավելարանում ասված Տիրոց խորքերը առաջըաներին այս կամ այն ատիքով, որ արդասանեց Սրբազն Հայրը. «Այսպէս ասէ. Տերն մեր Յիսոս Քրիստոս. Ամենայն, որ եթող զբու կամ զերարս...., խոսքումն ամենակալին Ասուծոյ Յիսոսի Քրիստոսի արժանացուցէ զբակ անճառ խնդութեան...»:

Այսուհերք կապրարվեց Սուրբ Երրորդության մասին ուղղափառ հավագրի և դպանության, Քրիստոսի մարդեղության մասին ընություն և խոսքովանություն: Մեկ առ մեկ մերժմանցին և նզովվացին այն բոլոր հերերիկոսներն ու հերձվածողները՝ Արիոսից մինչև Եվգիիելոս և Անդրովիլոս, որոնք ուրացան Քրիստոսին իրեն Ասրված և մարդ «և ոչ Ասրուածածին զնուրը Կոյսն Մարիամ», չխոսրովանեցին Սուրբ Հոգուն համազոյակից Հորը և Որդուն, այսպիս շարունակ մինչև «Ուետն եւ զրումար իսր, զոր զրեաց զմին յերկոս բաժանեալ»: Ներու Սրբազն Հայրը հարցրեց. «Աշակերդի՞ր և հետքի՞ր սրոյն Դիօնիսիոսի Արիսպազաւոյն և Յոնթուսի վարդապետին»՝ մեկ առ մեկ դադով այն բոլոր հայրապետների ու վարդապետների անունները, որոնք պահեցին ուղղափառ դավանաներն ու հավագրը, սահմաննեցին Ուղղափառ Եկեղեցու կարգն ու կանոնը՝ մինչև Հովհան Որութնեցի և Գրիգոր Տաթևացի: Վերջում ընծայացուներն առաջին անգամ բարձրաձայն կարդացին հավագրի խոսքովանությունը՝ միասին արդասանելով «Խոսքովանիմք եւ հաւատամք ամենակարար սրբի զհայրն Ասրուած աննոր, անձին եւ անսկիզբն...»:

«Հայր մեր» և «Պահպանից» աղոթքներով պավարդվեց կոչման կարգը:

Հաջորդ օրը, փետրվարի 29-ին՝ գոյն սրբոց Աւտոնեանց քահանայիցն, հընթաց U. Պատրարքի կապրարվեցին Արթուր, Դրաչ, Վահան և Արարադ սարկավագների քահանայական ձեռնադրությունն ու օծումը՝ ձեռամբ Գերաշնորհ S. Շահն արքեպաս. Աճեմյանի և խարտավիլակությամբ Հոգեշնորհ S. Արշեն արենա Սանոսյանի:

Պատրարքը շարունակվեց մինչև «Զի ողորմած եւ մարդասէր ես, Ասրուած...»: Ընծայացուներք ապյանում ծունկի եկած, սալմոնների և շարականների երգեցողության ներք, մորենալով բարձրացան U. Խորան, որդին կապրարվեց ձեռնադրության բուն մասը: Ընթերցվեցին քարոզներ, աղոթքներ ըստ Մաշտոցի, որոնց հաջորդեց հրաժարման պատը: Քահանայացու սարկավագները դառնալով արևմուտք, ձեռքերը վեր բարձրացրած, «Ասրուածային եւ երկնաւոր շնորհ» երգի ներք հրաժարվեցին աշխարհից և աշխարհայինից: Այսուհետև Սրբազն Հայրն իր աջը դնելով նվիրյալների վրա՝ ասաց. «Ես դնեմ զձեռս ի վերայ սոցա, եւ դոր ամեններեան

աղօթս արարեք, զի արժանի լիցին սոքա զասդիճան քահանայութեան՝ անարադր պահել առաջի սեղանոյն Տեառն Ասդուծոյ»:

Այսուհետև աղոթքներով և շարականներով փառարանվեց Սուրբ Երրորդության յուրաքանչյուր Անձը, հայցվեց Սուրբ Հոգու շնորհը «առ ի մերժել եւ հեռացուցանել զամենայն ախտս չարաշարս եւ զայս պիտի ի մարդկանէ...»: Ուրարը, որ մինչ այդ սարկավագները կրում էին ձախ ուսին՝ իբրև Քրիստոսի լուծի կիսով չափ կրողներ, Սրբազնն անցկացրեց յուրաքանչյուրի պարանոցով՝ այդպիսով խորհրդանշելով Տիրոջ ամբողջական լուծը:

Այսուհետև Զեննադրության Մաշտոցից կարդացվեցին օրվա ճաշու ընթերցվածքները, և Պատրարազը շարունակվեց մինչև «Ողջոյն»: Այսին ընդհապվեց Պատրարազը, և դպիրները շարունակեցին երգել ձեռնադրության շարականները: Հաջորդաբար, աղոթքների ընթերցմամբ դրվեցին քահանայական հանդերձաները, որոնցից յուրաքանչյուրն ունի իր խորհուրդը: Այսպես, Սրբազնը նախ զգեսպավորեց փիլոնով՝ ասելով «Յիսուս Քրիստոս հայեաց ի ծառայս քո...» աղոթքը, որից հետո սաղավարդու դմելով գլուխներին՝ ասաց. «Առ քեզ սաղաւարդ փրկութեան...» աղոթքը, հետո դրվեց շորջառը և վերջապես՝ գոտին, որով Սուրբ Հոգուց իշխանություն սպացան «կապելոյ եւ արձակելոյ», ինչպես ասաց Հիսուս Իր աշակերդին: Այսին փակվեց վարագույրը, և ընծայացուները «Խորհուրդ խորին» շարականի երգեցողության ներքո առաջին անգամ զգեսպավորվեցին պարագազի հանդերձանքով: Վարագույրը բացվեց, և, հանդիսավորապես, Տոգեշնորի Տ. Արշեն արեղան մոմսկիրների, բուրվառակիրների և քշոցակիրների ուղեկցությամբ «Կենտանարար Ասրուած» շարականի երգեցողության ներքո մկրպության սուրբ ավագանից վերցրեց Սրբալուս Մյուտոնի աղավնին և ձախսկողմյան աստիճաններով բարձրանալով՝ դրվեց Սրբազն Նորը: Սրբազնը երգելով «Առաքելոյ աղաւնոյ» շարականը՝ հեղեց Սուրբ Մյուտոնը բթնոցի (փոքրիկ բաժակ) մեջ, որից հետո «Օրինեսցի, օցի եւ սրբնացի...» ասելով՝ դրոշմեց նրանց ճակարդը, աշ և ձախ ձեռքերը՝ դրալով նրանց քահանայական անունները հետիւյալ հերթականությամբ. Արթուր սարկավազը վերանվանվեց Տ. Մարգրետոս, Դրաչ սարկավազը՝ Տ. Մարկոս, Վահան սարկավազը՝ Տ. Ղուկաս, Արարար սարկավազը՝ Տ. Ղևոն: Եթու Սրբազնը նրանց հանձնեց Սուրբ Ակիհը, մաղղման «հանդերձ կենարար Մարմնով եւ Արեամբ»՝ դրալով Սուրբ Պատրարազ մասքուցելու իշխանություն:

Վերջապես օջախները դրվեցին քահանայական իրենց անդրանիկ օրինությունը բազմաթիվ ներկա հավաքացյալներին: «Պահպանից» աղոթքով ավարփվեցին Զեռնադրությունն ու Օծումը, և Սրբազն Հայրը նորընծաներին ուղղեց իր հայրական պարզամք՝ հիշեցնելով դրոնի խորհուրդը, Ղևոնյանց քահանայից անձնազությունը: Այսուհետև ներկա բոլոր հոգևորականները մեկ առ մեկ բարձրացան Սուրբ Խորան և այդ օրվա ողջունը առան նորաօծ քահանաներից: Տ. Պատրարազի

ավարտին նրանց շնորհավորեցին նաև բազմաթիվ հավատացյալներ՝ համբուրելով նրանց մյուսոնաօծ աշխըր:

Նոյն օրը, երեկոյան, դեղի ունեցավ նորընծառ S. Մարթինու, S. Մարկոս և S. Կուկաս քահանաների արնեղայից օրինության կանոնը: Զենոնադրող Շահեալիսկուպուր կարդալով Մաշտոցից աղոթքներ՝ իր օծյալ աջը հերթով դրեց նորընծառների գլուխներին՝ հայցելով Տիրոջ օգնությունը. Սուրբ Հոգու էջրը և շնորհը: Սրբազն Հայրն ընթերցեց նաև Սուրբ Երրորդության յուրաքանչյուր Անձին ուղղողված աղոթքները, որոնցով երիցս օրինվեցին արևաները:

Արարողության վերջում կատարվեց վեղարի օրինության կարգ: «Անարմները դրվեցին նորընծառների գլուխներին՝ իբրև կոսակյուն քահանայության խորհրդանիշ»:

Աղոթներ առ Աստված, որ Տերը հաստատ պահի նորընծառներին իրենց կարգի մեջ և արժանացնի՝ լինել մշակ առանց ամուռ. ամեն:

ՎԱՐԴԳԵՍ ՄՐԿ. ՄԱՅԻԼՅԱՆ Գևորգյան Հոգևոր ճեմարանի Զ լսարանի սան

